

INSCHRYVINGSPRYS.

Voorop betaelbaar van vier tot vier maanden.

Voor de stad. . . . fr. 1-50
Voor den buiten. . . . 1-75
Voor 't vreemde. . . . 2-25

HET WERKVERBOND

BEKENDMAKINGEN.

De bekendmakingen betalen 20 centiemen den drukregel. Gewoone voorwaarden voor de notarissen, ambtenaren, enz.

Prys van een Numm. 15 Cmen.

Volksblad voor Handel en Nyverheid, Stielen en Ambachten.

VERSCHYNT EEN MAEL IN DE WEEK: DE ZATERDAG.

Brieven, Bekendmakingen en alle hoegenaemde artikels ten langsten Donderdag noon, vrachtvry toe te zenden: Gent, Hoogpoort, n° 27. Men kan zich abonneren op bovengemeld adres, by den drukker dezer en op alle postbureelen.

Yzerenwegen. — Uren van Vertrek.

De Konvooijen met een * geteekend, zyn Expresstreinen van eerste klas, degene met ** van eerste en tweede klas.

Brussel, langs Mechelen. . . 5-00 8-55**
Brussel, langs Denderleeuw. 7-00 11-50 2-20 5-00 7-40
Mechelen, Antwerpen. . . 5-00 8-55** 11-50 2-20 5 7-40** Mechel.
Lier. 5-00 2-20
Dendermonde. 5-00 7-00 8-55** 11-50 2-20 5-00
Aelst. 7-00 11-50 2-20 5-00 7-40

Lokeren 5-00 7-00 11-50 5-00
Nin., Geerardsh., Less., Aeth. 7-00 1-15 langs Doornik, 5-00
Brugge, Oostende. . . . 6-15 9-15 1-10 4-55* 7-05
Kortr., Moskr., Doorn., Ryss. 6-00 9-20 1-15 4-40 7-10
Douai, Atrrecht, Amiens Parys 6-00 9-20* 1-15** 4-40
Kales. 6-00* 9-20 7-10**
Bergen, Quievrain. . . . 7-00 1-15 langs Doornik, 5-00
Manage, Charleroi, Namèn. 7-00 1-15 langs Doornik, 5 00
Leuven, Thien., Luik, Verv. 5-00 8-55* 11-50 2-20 5 Thien. 7-40**

Landen. 5-00 8-55 11-50 2-20
Keulen, Aken. 8-55* 11-50 Aken 7-40*
Gladb., Duss., Cref., Rubrort. 8-55*

AUDENAERDE.

Van Gent naer Audenaerde. 9-25 2-25 7-45
Van Audenaerde naer Gent. 7-20 12-15 6-00

LAND VAN WAES.

Van Gent naer Antwerpen. 6-10 9-00** 10-20 2-50** 4-20 7**
Van Antwerpen naer Gent. 5-50 8-30** 10-50 2-50** 4-50 7**

ONZE REDEN VAN BESTAEN.

De vereeniging dezer twee woorden, « Het Werkverbond, » zegt genoeg, waer wy henen willen en wat wy beoogen: De verdediging der belangen van het werk, en van al het gene dat, met het werk in verband staet; in andere woorden: De verdediging der belangen van de geringere burgerklas; zoo als: kleine handelaers, winkeliers, lagere beambten en over het algemeen gansch dit gedeelte der bevolking, zoo wel ter steden als ten platte landen, dat zich langs den eenen kant bevindt, der zoo gezegde hooggeprezene samenleving.

Zal men van 'dit gezegde' afleiden, dat het Werkverbond een oorlogs-verklaring is van den kleinen tegen den grooten en voor doel heeft, de verdeeldheid, die alreede zoo diep is gepeildt tusschen de hoogere standen en de mindere klassen, nog dieper te groeven en in plaets van den vrede en de kalmte in den volksgeest te doen heerschen, het vuur er in te blazen en zoeken de gemoederen langs om meer te verbitteren? Zy die er belang by hebben dat de waarheid eenen onzin blyve, zeker, zullen niets meer ter hart hebben, als deze beschuldiging, hoe onwaerschynlyk zelfs zy ook moog wezen, voor gereed geld te doen doorgaan.

Ten einde alle aangewende poogingen hier toe, te veydelen, zullen wy voor op verklaren, voor vrienden en vyanden, dat het werkverbond, het zich altyd heilig zal achten, tot de verzoening van alle standen der maetschappy mede te werken; verzoening, zoo noodig om tot eenen duerzamen en algemeen welvaart te komen, die heden slechts bestaat voor een gering getal personen, by uitsluiting van de drie vierde der bevolking.

Door de verdediging der belangen van de geringe burgerklas, verstaen wy enkel, het teregt wyzen van zekere onregtveerdigheden, die naest het licht der eeuw waer in wy leven, noch met de zeden, noch met de nieuwe begrippen die in het volkverkeeren, heden niet meer bestaanbaar zyn.

Niemand zal betwisten dat men jegens de kleine burgerij en jegens de werkerstanden over het algemeen, niet, met eene ongeloofelyke onverschilligheid omgaet, en dat men al zeer weinig rekening houdt van al het gene hun, van regten, in den omgang van het samen leven toekomt.

Wil men gansch het volk, regtzinnig, tot de nieuwe beschaving opleiden, dat men het dan ook aen den algemeen welvaart laet mededeelen, zoo niet, werpt men den eenen helft op den anderen: De kleinen moet den grooten onderdrukken of de grooten den kleinen; in de verte, is er, geen ander uitzicht.

De ontwikkeling des verstands, door het onderwys, heeft het vry onderzoek by de mindere klassen vruchtbaar gemaakt. Genoeg begrypt men op heden dat menige onbillykheid — stelselmatig geworden — slechts blyft voorduren, om dat die gene die zich iets hooger op de maetschappelyke lader geplaatst vinden, en er voordeel by hebben, het niet aen middelen ontbreken, omnaer gelang der omstandigheden, deze onbillykheden onder alle vormen terug te brengen, en, als het hun past.

Welhoe! indien de miskening van alle regt en menschen waarde, wegens de drie vierde der bevolking, eene rede van bestaan heeft, om dat men er in glukt is,

een zoo zedellozen onzin, als den besten middel te doen doorgaan, voor eenen bestendigen staet van zaken invoeren, zou dit genoeg wezen, om op al de ongerymheden en al de onregtveerdigheden het oog te sluiten, zich tot slapen te begeven en te laten begaen. En als het, volgens sommige diepdenkende, altyd « wat is geweest » zou het voldoende zyn, te zeggen dat het altyd « wat zal zyn » Om den hemel! indien het daarmede genoeg is, om alle monden te stoppen, al harten te doen in een krimpen, alle gevoel te doen verdooven, en allen moed en geestdrift intetoomen, wat heeft de mindere bevolking toch, al veel, by den zoo voortreffelyken voortgang gewonnen, waer van men zoo groote wonderen aenhaelt, en ieder uer en iederen dag zoo veel lawyt maekt.

En in regt, waer is den voortgang der mindere standen? Dat het ons veroorloft zy een' enkelen oogslag te wenden tot de vroegere maetschappy, zoo diep ontworteld by de ontwenteling van 1789, zien wy niet by iederen stap al de zelfde onregtveerdigheden van toen, doch onder eenen anderen vorm, ten voorschyn komen? Is de stryd van het verleden leenroerig stelsel, tusschen de bevoorregten en de verstootelingen, niet voortdurend tot op den huidigen dag? Is het niet altyd den zelfden? Is het niet altyd den eenen kant der maetschappy die op den anderen weegt en drukt? Welke zyn de veranderingen die de ontwenteling, der vorige eeuw, in het wezen der lagere standen gebragt heeft?

Wy weten voorop, dat de gene, die onophoudelyk van aangroeijende voorspoed en volken welvaart spreken, naer gelang, dat een klein getal personen, voor wie zyne hunne keel uithangen, het goed of slecht maken, in hunnen handel — dat voor die genen, de grondbeginselen van dit verheven tydvak, eene volledige hervorming geweest zyn; want niet zonder redenen, de kant der samenleving waerin zy droomen, denken, eten en leven, is juist die klas waer niets ontbreekt; by wien d'ellende vreemd is en die met volle borst aen de zyde der wellust de fyne vloeiabare hemel-lucht inademen en breed leven aen de overwinning zoo duer aengekocht door onze voorvaderen — maer vrymoedig, wat heeft de mindere klas er by gewonnen? Veel in den schyn, niets met de daed. Was den kleinen, vroeger lyfeigene van den getitelden adel, zyn zy heden geen slaef van het kapitaal? Moest hy onder het feodaal juk, gehoorzamen als knecht, die den eigendom des meesters was, is hy heden niet gedwongen, als vryen burger den nek te buigen voor den blik en de stem van den nieuwen geldadeld, die trots en heerschappy, op zyn schild heeft geschreven? Waer is het verschil? Daer, het overdrevene meesterschap door regt van geborte; hier, dit overdrevene meesterschap door 't voorregt van het geld! Waer is de uitkomst op verbetering? Het schil veel. De knecht van vroeger in de domheid opgevoedt, onbewust van het geen hem, van regt, als mensch toekwaem en in d'onmogelykheid van te kunnen denken, werdt bezorgd... zyn wy bezorgd, wy? Hy werdt beschermt, wy zyn verstooten! Hy had slechts een meester, de leenheer. — Wy hebben er by honderd.

Is de te leur stelling spytig genoeg en zyn wy in regt om der miskende belangen van den kleinen burger te spreken? Niemand kan het ons regtzinnig betwisten. In deze laetste jaren vooral, is de onregtveerdigheid jegens hem, ten top gestegen, brandend geworden. Over al is hy aen den stryd des vooruitgangs tegenwoordig geweest; men heeft hem ingeligt, onderwezen; men heeft hem zyne regten leeren kennen, zyne waarde als mensch leeren eerbiedigen; men heeft zyn hart verwaerd aen zuivere vaderlandsliefde, zyn gevoel aen eer geprikkeld; men heeft hem leeren denken, onderzoeken, om dat gene, dat regtveerdig is, van het onregtveerdig te onderscheiden; men heeft hem al het bewust zyn op den aerm geworpen om als vryen burger aen het banket van het leven te genieten; men heeft hem toegeroepen: werker, Gy zyt groot! Gy zyt edelmoedig! de toekomst hoordt u toe! en als hy van geestdrift vervoerd aen dit openbaere leven, dat men hem zoo schitterend voorhangt, wil genieten, men verbiedt hem van by te treden, men sluit de deur, men weigert hem zyne plaats, in het algemeen huishouden, en men levert hem aen al de wanhoop van eenen erbarmlyken toestand over. Kan men eene zoo schreeuwende ongerymtheid regthouden? Welhoe! men overlaedt ons met weldaden en in den zelfden tyd verhindert men dat wy er aen genieten. Men huldigt een tydstip van hervorming in; men vestigt eenen nieuwen staet van zaken; men voert het menschedom tegen het voorregt van geborten op; men preekt de beschaving der volkeren, de voortgang, de voorspoed, de welvaart voor allen, en men sluit de drie vierde der bevolking er buiten! Men roept de vryheid uit, en men verslaeft ons aen druk en willekeur!

Wat heeft den geringen burger dan by al die groote hervormingen gewonnen? Dat men slechts iets aenhale dat getuigt van verbetering; iets aentoonen dat met inzicht ten zynen voordeelen pleit. De wetten zyn aen de bron des vooruitgangs verzacht geworden; en den grond staet vol met tuchthuizen. De nyverheid heeft wonderen gedaen; zy heeft schatten vergaerd, paleizen tot aen den hemel gebouwen; zy heeft distintie verkregen, en de werker is van dag tot dag armer om amer geworden. Kunsten en wetenschappen hebben gewedyvert, uit een menschelyk grondbeginsel, tot het volmaken en verfynen der onderscheidene werktuigen en wat hebben zy voor den werker aen weldaet by gebragt! Is den arbeid verminderd en de loon geëvenredigd gebleven naer 's levens behoeften! In tegendeel de last is zwaarder geworden en de winst ontoereikend? Toont ons al die verhevene ontdekkingen, die de mensch aen de geheimen der eeuwen ontruikt heeft, wat nut is er voor den werker uit voortgesproten? Wie is het die zyn vel zal laten by de gegroefde kanonnen??

En men zal van voortgang, van algemeen welvaart en vryheid roemen, als men niets als aermoede en logen tegemoet treedt.

Is de vryheid bestaanbaar met de aermoede? Is de welvaart bestaanbaar met de logen? Neen, welvaart en vryheid voor allen kan niets anders dan de waarheid voor grondslag hebben: De waarheid in de vryheid is de redplank der samenleving, de logen is de kanker.

De waarheid, dus, is de reden en het grondbeginsel des werkverbonds. Het zal die waarheid nakomen met onpartijdig, doch gewetensvol, de onregtvaardigheden, huighelary en logen, te keeren te gaen, zonder inzien, noch van personen, noch van geld, noch van invloed. Het wilt de regtvaardigheid voor gansch den detail of kleinen handel die heden getergd is, door de moeilijkheden die hy van wege de groote kapitalen te gemoet komt. — Somtyds zyn de vereischten der bankbu-reelen, ten zynen opzichten, herssenschimmig en veel al, is hy gedwongen, tot een stelsel van leening zynen toevlugt te nemen, dat hem in meer of min langen tyd ten gronde helpt.

Zyn de bankhuizen eene weldaet, voor handel en nyverheid, het is slechts dan, wanneer over het algemeen, handel en nyverheid er kunnen aen genieten, en niet eene coterie alleen.

Het wilt de regtvaardigheid voor lagere beambten, die getergd zyn door de hooge bureaucratie. — Voor hen, niemand kan het ontkennen, voor hen is er geene toekomst. Hy is de hond die aen den band ligt, en aen wie de hand, des bevoordeelden, alle dagen de magere schotel toewerpt. Neerstigheid, iever en vlyt, gedrag, eerlykheid en bekwaamheid: dit alles moet onderdoen voor de bescherming van neven en lievelingen, en somtyds wel voor aenstootelyke driften.

Het wilt de regtvaardigheid voor den werker, die getergd, is door den onverzadelyken, dorst der nyveraers, naer overgroote winst: — De werker mag aen de vrucht zyns aerbiets niet genieten. Zynen loon wordt hem gepegelt, niet volgens de behoeften van het leven, — want iederen stap verder is eenen stap tot het hospitaal — maar wel volgens de berekeningen van het gene er voor een zoo gezeidt kapitaal, per honderd moet overschieten.

Het wilt de regtvaardigheid voor den geringen landbouwer, die getergd, door de onophoudelyke afpersing der groote grondeigenaers, aen de vrucht van zyn bloedig zwoegen, niet mag genieten: — Iedere weldaet van den grond, die zy troetelen en verzorgen gelyk een goed vader van familie het behoort, brengt van wege deze ongevoelige bundel zwelgers, altyd nieuwe pacht-konditien, die, by omstandigheid van onvruchtbare jaren, de ongelukkigste gevolgen achter zich kunnen slepen.

Dit zyn de miskende belangen, waar by al onze vryheden eene doode letter zyn geworden, en waardoor men er zoolang in gelukt is, met het menschen regt omtespelen en al het goede der omwentelingen te neutraliseren. Het zyn die miskende belangen die het Werkverbond zal verdedigen; verdedigen door den geesl der waarheid, die het wapen is van David tegen Goliath! Het wapen van den kleinen tegen het reuz-achtig gebouw der logen, waer den *alleenhandel* der groote kapitalen, de ketenen smeedt, door de mindere klassen sints zooveel ongelukkige jaren, aen het been voort getrokken.

Overigens zal het Werkverbond geene staetkundige partijen aenkleven. Het zal in beide partijen, die zich de magt van het land betwisten en gelyk roofvogels rond het schottekken vliegen, het goede nemen waer het zit en het kwade terug zenden van waer het komt.

Zynen leus is: Vrymoedigen voortgang; uitbreiding der werkmans maetschappyyen, door het werk zelve; verlichting, volks-onderwys en van daer tot de zedelyke verbetering en den stoffelyken welvaart te samen.

Onze kreet is: Voor Vaderland en Wet en God!

Raed van Werkregters of Prud'hommes.

Waerom heeft de kamers der Volksvertegenwoordigers, eene nieuwe wet gestemt op de Vroed-raden of raden van Werkregters? Waerom heeft de Koning door een besluit van 7 february 1859, die wet bekrachtigd en door een tweede besluit van 24 daer op volgende, bepaeld dat de 94 eerste artikelen zouden toepasselyk wezen te rekenen van 1 maart zelfde jaer? Is het om dat de beslissing der kamers en besluiten des Konings by het provintie Gouvernement in de kartons zou blyven liggen?

Diens aengaende is er aen de Heer Gouverneur, hier ter stede, van wege het midden Komiteit der Werkers-Maetschappyyen de volgende brief toegezonden:

Gent, den 9 Mei 1860.

MYNHEER DE GOUVERNEUR.

De ondergeteekende, leden van 't midden komiteit, der Werkers-Maetschappyyen van Gent, nemen de vryheid zich tot Ue. te wenden, ten einde te verzoeken, dat Ue. zou willen overgaen tot het vormen van den nieuwen Raed van Werkregters, in verband met de wet van 7 february 1859, en door een koninglyk besluit van 24 daer op volgende, door gansch het ryk toepasselyk verklaerd.

Wy denken, de welgevoegdheid en den eerbied die wy Ue. toedragen, niet te kort te doen, door onze verwondering uitedrukken, van de kiezing voor de nieuwe leden van dit bureel, zoo onbepaeldelyk te zien weg blyven.

Wy durven Ue. doen aenmerken, dat de wet van 7 february voorzeidt — zonder volmaekt te zyn — eene dier hervormingen is, aervan het gemis lang gediend heeft, om den werkman tegen den meester te verbitteren.

Het weinig bedoken misbruik, van dezen tegen over genen altyd te bevoordeeligen, en der halve het regt te miskennen, dat volgens den inhoud der grondwet, noch met den geest, noch met de letter niemand mag bevoorrecht, steld de noodwendigheid daer, de kiezing te bespoedigen.

De werkman, Mynh. de Gouverneur, heeft al lang dit juk gedragen, en nog, liet hy zich met geduld aen het erlangen der kiezing over; doch in deze laatste dagen is den beker van nadruk vol geloopen, die hy door de, onverstandige en allerhoogst partydige handelwyze des ouden Raeds, alreeds zoo dikwerf heeft op gedronken.

Menige volksbulten heeft tot klaerzien van een ieder het gedrag des ouden raeds uitgeleid en beknibbeld. Men heeft er in overbewezen hoe laekbaer de handelwyze is van sommige nyveraers, jegens hunne onderhoorige werklieden; met cyfers is er in aengetoont, dat deze Heeren niet al te kies zyn over de middelen, waer mede zy den loon des aerbeids poogen te verminderen. Al te vergeefs, de Raed volherdde niet min van de over zaken te beslissen, niet als scheidsman, niet als bemiddelaer, niet als regter, maer even als of hy als Nyveraer zelve zou gehandeld hebben.

Het doel van dit enkel brief is dus, Ue. te bidden, om den tyd te willen bepalen op welke de kiezing voor den nieuwen raed zal plaats nemen. Indien het Ue. Mynh. de Gouverneur, onmogelyk zou schynen, het midden komiteit, ten dien opzichte te beantwoorden, zullen wy ons van uwen't wege, aangemoedigd gelooven, om onze billyke vraag, voor den voet des troons te brengen en van den koning af te smeeken, niet de gunst van regtvaardig behandeld te worden, — dit regt is het erfdeel van allen — maar wel op dat Zyne Majesteit, ons tegen de kwalen zou verhelpen, die, de onregtvaardigheid daer stellen.

Volgen de handteekens.

Zal de Heer Gouverneur, het goed vinden, den Werkers-bond te beantwoorden. Wy zullen het afwachten.

OVER DEN LOON.

Onder alle stielen en ambachten, men mag niet vergeten dat het huisschilderen eene dier oefeningen is, die, naest het opleveren van groot levens gevaer, de minst aen dagloon bezoldigd is.

Een enkel oogenblik van vergetelheid, een mistap, een tert gebroken, een paerd dat stormt, zelfs één niet, met een woord, kan den val af de lader veroorzaken — daerom moet men niet bozopen wezen, gelyk men altyd beweerd als er by den werkman zich een dusdanig schriktooneel, opdoet.

Langs een anderen kant zien wy dat de Hemel, met dit slach van werkers, niet zoo hevig bevriend is om alle dagen van 's morgens vroeg zyn beste zon uit te hangen en hem onafgebroken van het sommer gety te laten profiteren, — dat zy hunnen mageren oogst noemen. — Een mael, nogthans, dit gewoonelyk tydstop van huis schilderen en klakpotten henen, gansch de zwerm dier nuttige werklieden, mogen op het tandvleesch loopen; vliegers maken of biezen trekken.

Zou men niet denken dat een ambacht, dat langs hier zoo veel levens gevaer en langs daer zoo veel gemis aen eene bestendige bezigheid oplevert, zou men niet denken dat dit ambacht aen eenen ordentelyken loon betaeld wordt? 'T is mis, geheel en ul mis:

Een huisschilder wint 21 cent. per uer.

Men verstaet, leert lezen, schryven, lynen trekken en figuren maken, dat is den besten weg om 21 centiemen per uer te winnen. Tien uren op de lader in de brandende zon met den borstel spelen voor fr. 2.10. centiemen! Zou men niet beter doen van te leeren goochelen en tallooren op zynen neus te doen draeijen!

Eenige bazen alreede, uit eigene beweging, hebben dezen loon van 2 centiemen per uer vermeerderd. Anderen hebben gezegd, dat, indien het kollegie van Burgemeester en schepenen hunne bestekken, by de ondernemingen, op den voet van 23 cent. per uer wilden opmaken, dat zy als dan slechts met de gevraagde vermeerdering zullen instemmen.

Een verzoek schrift is ten dien einde aen den heer burgemeester, door de belaghebbende, toegezonden, en, wy durven verhopien dat hunne zoo billyke vraag niet zal worden van de hand gewezen.

WERK-KWESTIE.

Er zyn veel brave en goedhartige lieden die zich laten wys maken dat de werkmans Maetschappyyen een ander

doel najagen als dit: van te leven door het werk en het werk in den werker te verheerlyken. Deze dwaling is al te gewigtig en al te nadeelig voor de toekomst der werker-standen opdat wy die in stilzwigen laten voorby gaen, en niet tegen alle uitleggingen van dien aerd protesteren.

Wy verklaren vooral dat deze genootschappen zich met geene andere kwestien onledig houden als met diegenen die het werk voor grondslag hebben.

Wel kan een enkelen persoon poogen aen het streven der werkers, na stoffelyken en zedelyken welvaart, eene verkeerde rigting geven, met aen de menigte toe te roepen dat de werkers vereenigen zich met staetkundige haarklieveryen moeten bezig houden; dat zy den mond moeten vol hebben van geschondene regten, als de buik grolt en de maeg ons prngt: dit zyn zaken van eigene verantwoordelykheid, waerin wy niets te zien hebben; nogtans voor het nadeel die zy stichten mogten, zyn wy genoodzaekt er van te gewagen om aen te toonen dat wy geheel en al buiten den stryd willen blyven van partijen, zoo wel voor de kerk als voor staet.

De verdediging des vaderlandschen aerbeids, die het algemeen lot der mindere klassen aen ellende kan beschutten, en de meesters tevens de verzekering voor het verbruiken der kapitalen kan by brengen, is de taek die de maetschappyyen voormeld op zich hebben genomen en waerin zy zullen blyven volherden, zonder die intewikkelen met staetkundige bemoeijingen.

Wat wy willen en uitsluitelyk willen, is: dat de nationalen arbeid geërbfedigd worde door zyne vertegenwoordigers zelve, Bazen en Knechten.

Twee hoofdzaken zyn er noodig: De goede verstandhouding en de vrymoedige eendragt onder het vereenigde volk.

Van deze twee punten verwachten wy den stoffelyken welvaart en van daer de zedelyke verbetering.

Geene enkele nyverheid — de baetzucht ter zyde — die in de toekomst mag verhoopen als de veraarming der werkerstanden niet uitgeroeit wordt. De personen die niets dan zelfbelang beoogen mogen wel van dit advies niet zyn, doch voor den algemeenen bloei, zyn, ons denkens, de grootste belangen der meesters in de uitroeiing der aarmoede, opgesloten. De pligten der weldenkende Bazen, zyn dus wel van het werk in den werker optebeuren; zynen toestand in het maetschappelyk leven te verbeteren; hem hulp te bieden ten einde hem in zynen moeilijken togt hier op de aerde aen te moedigen, en niet te zoeken van hem te vernederen gelyk by veel Nyveraers het geval is.

Eene regtzinnige medewerking van wege de bazen, om tot de oplossing van voormeld vraagpunt te geraken, kan alleen het mistrouwen van kant zetten, en de wederzydsche betrekkingen verzedelyken, zoo niet, zal dien worm by voortdoring aen het hart blyven knagen en de onzekerheid zal blyven heerschen.

De nyverheid in den vollen zin van 't woord, is de weldadigen boom waeraen wy allen onzen dorst laven en onzen honger spyzen, wy zyn hem dus het voedsel van den nationalen arbeid verschuldigd. Beschermster der algemeene belangen, zy kent niets als den algemeenen welvaart. — Die geenen die de kapitalen in haren schoot werpen, zyn haer niet meer lief en aengenaem als wy, die op het altaer van het werk het offer van onzen aerbeid neer leggen; en uogthans wat zien wy? Wy zien de baetzucht aen haren stam knagen en haer wonden bereiden voor de toekomst, waervan geen mensch de uitkomst kan voorspellen.

Wy bedoelen hier de katoen-nyveraers over het algemeen die den vaderlandschen aerbeid miskennen en het vreemde bevoordeeligen. Zy miskennen de belangen van alle andere nyverheidstakken en verachten en vernederen den werker in zyn werk: Dit is eene dwaling die hun alreede veel moeilikheden heeft hygebracht en die weinig geschikt is om de goede verstandhouding tusschen het kapitaal en het werk gaende te maken. Het is een onzin die wy niet begrypen kunnen. Inderdaed, achtiën a twintig duizend werkers, hier ter stede verbruiken hinnen aerbeid aen de fabriekatie van 't katoen en honderd duizend zielen verbruiken hetgeen die twintig duizend voortbrengen: Eris dan eene talryke menigte die, aen al andere takken van nyverheid de middelen moeten ontleenen om zich dit produkt aen te koopen. Zegt de gezonde reden dan niet dat men de belangen van die groote massa verbruikers ook in de verschillende nyverheden zou dienen te bevoordeeligen, (?) en integendeel, ziet men niet dat de heeren katoen-nyveraers er weinig beslag van maken; ziet men niet dat het hun wel onverschillig is op welke wyze deze talryke werklieden, van stielen en ambachten — winkeliers en andere er onder begrepen — zich de centen aenschaffen om de gefabrikeerde katoenstoffen aen te koopen.

De ateliers van konstruktie by voorbeeld, mogen kommanden krygen van de Kaep de Goede Hoop, of van al andere gewesten, het is zeer wel, doch als de katoen-nyveraers iet of wat van nooden hebben — in zaken van werktuigen — zy weten waer na toe, maer het is in België niet, nog min in Gent.

Dit is ten minsten verwonderlyk, zoo veel te meer dat het overbekend is, dat niemand als zy, beter het airke kennen van op de vreemde konkurentie te schreeuwen; zelfs bezitten zy het geheim, van als 't zyn moet de stem van 't volk te gebruiken om op de ontwerpen des gouvernements te wegen.

Zouden wy dan niet in regt zyn van hun te vragen, waarom en uit wat hoofde zy niet handelen wegens andere nyverheden even gelyk zy eischen dat deze handelen wegens hen. Wel hemel! hunne werkhuizen zyn opgevuld met Engelsche machienen en zy schreeuwen tegen den invoer van engelsch gareen en geweeffels. Zyn de huizen van konstruktie min belangryk als den trafiek der kalikos, en als de werklieden dier nyverheid in kleiner getal zyn als de werkers der fabrieken, kan men beweren dat hunne belangen daarom min heilig zyn (?) dat zal niemand in den kop komen.

Niettemin, ziet men, dat de heeren katoen-nyveraers er zich weinig mede bekommeren, en dat den nationalen aerheid, die eene zoo groote massa armen kan bewerkstelligen, moet onderdoen voor de bekrompene belangen van een klein getal personen die poogen aan het land eenen noodlottigen invloed te doen gevoelen.

Wy weten wel dat de tegenwerpingen die zy zullen doen gelden om de openbare denkwyze te verleiden, nog al byval vinden. De engelsche machienen, zullen zy zeggen, zyn meer bezorgd, beter vervaerdigd en goedkooper. Voor iemand die de waarde van zulke argumenten kan schatten, moet het eene armzalige drogreden schynen, die tegen hun zelven pleit. Zeker, waarom als 't belijft mynheeren, waarom zouden wy van onzen kant niet de zelfde beweeggronden kunnen inroepen om den invoer van d'engelsche garens te vragen; waarom zouden wy niet kunnen beweren dat de inlandsche produkten van katoen, min bezorgd, min goed en duerder zyn dan die van over zee?

Wy stellen eene enkele vraag:

Is het gedrag der heeren katoen nyveraers niet soms eene samenzweering tegen de huizen van konstruktie in het byzonder, en tegen de werkende klas in het algemeen niet soms een ontwerp van veraarming?

Wat er ook van de waarheid zyn moge, wy wenden ons tot de belanghebbende Bazen en knechten en wy vragen of het niet dringend is van naer middelen in te zien om tegen dit onvaderlandsch gedrag eene zedelyke strekking aan te leggen, voor doel hebbende, van de dwaling der katoen-nyveraers te regt te wyzen? Indien het dringend is dat men de werklieden aanmoedigen tot het stichten van vereenigingen en niet ons medewerken om de verschillende belangen der Bazen en werklieden te vereenzelvigen en aldus gezamenlyk den nationalen aerheid te verdedigen door het werk zelve.

Mynheer Bender, is muzikmeester van het regiment der Gidsen, en bekleed in dit ambt de graad van adjudant onderofficier, Meester Joseph Lebeau, een der acteurs, het meest in den smaak by de wetgevende kamers, heeft in eene vorige zitting, een vurig pleidooi uitgebragt, waarin hy aan den minister van oorlog verzoekt de positie van de heer De Bender te willen regelen, «indien, zeg M. Lebeau, «mynheer Bender stierve, wat zou er van zyne arme sloor van zyne vrouw geworden». Mynheer de minister van oorlog heeft geantwoord, dat er nog geen gevaer was, dat Bender, nog jong, zyne vrouw niet op het punt was van weduwe te worden, maar... ah Hemel, dat is spytig! de vrouw van Bender is reeds lang dood!

By de diskussie over de subsidie der Jesuiten Bolandisten ontdekten mynheer Dumortier in Engeland, eenen grooten regts-geleerden, die niet bestond of er nooit bestaan had. — Wie zegt dan, dat men het volk niet kan bezig houden? — 'T en is De potter niet Mynheeren!

Men vraegt somtyds «waer over praet men zoo lang in de kamers?» als de heeren ministers en volksvertegenwoordigers, zeggen 't gene zy weten, en, zeggen 't gene zy niet weten, is het te verwonderen, dat zy veel te praten hebben.

Werkmansbelangen.

Zondag 27 mei, is er een weekblad verschenen met naam: *Werkmansbelangen*; of anders genoemd: *Allemaans Gerief*!... Wy wenschen het proficiet! pardie! en proficiet, aan geheel den Cerkel van Nyverheid met eenen. Naeral, wat geeft het ons van waer het komt? Dat het al... uit de *Nouvellist* komt! Dat het... uit de *Journal de Gand* komt, men kan toch niet beleefder zyn als het proficiet te wenschen? En al zyn wy werklieden door het schielijke fakellicht van dit verschynsel een weinig verbysterd; en al heeft het ons verwonderd, van het — als nu, — algemeen in voeg zynde stelsel van verrassing, tot zelfs in de geboorte van dit vlaemsch ekootjen, te zien inhuldigen, wy zullen daer om niet min gereed zyn om het onderwys te benuttigen dat men ons geven zal.

Dns het *Werkverbond*, schoon de belangen des volks vergen, de mannen te kennen die zich als hunne geheime voorstanders opgeven, het *Werkverbond* zal deze noodloze eischen, tot het kennen dier belangloze volks-vrienden, niet daerstellen. Het is reeds genoeg te weten dat wy gaen ingelicht worden eerst en vooral over den dertig jarigen bloei en welvaert voor allen en dat wy gemeen gaen worden met den zoo netelachtigen toestand der werklieden onder Janitje Kaes, die, aan de heeren Katoennyveraers zyne kas uitdeelde, om den vooruitgang tegen te houden.

Gy ziet het Werklieden wy zyn alreede iet wyzer als over acht dagen. Ten minsten kunnen wy van nu af daer ontrent begrypen, waer by het komt dat er Nyveraers zyn, die aen dien achteruitknipper van het huis van Oranje, het verschoten geld niet hebben terug gegeven! fooi! geld geven om den vooruitgang tegen te houden! de klucht is nieuwe!

Kamers der Volksvertegenwoordigers

De volks, kamer is tot de beraedslaging, op het afschaffen der oktrooyen, overgegaan.

Men mag, regtzinnig die afschaffing toejuichen; ten eenen deele om dat de ligting van dien impost voor al op de voorwerpen van eerste noodzakelykheden drukt, en gevolgdyk door de mindere klassen voor het tweede derde betaeld werdt; en ten anderen deele, om dat het de verwisselingen van koopgoederen tusschen den buiten en de stad, door het vernietigen van eene ongedoogzame bureaucratie, oneindig zal vergemakkelijken. Niet temin wy zouden niet weeschen, dat het verdwynen van dit laeste overblyfsel, van alle onze gemeenten vyverheden, door het stelsel van centralisatie — heden zoo zeer in zwang by de partyen die zich, opvolgend, het gebied des lands toe eigenen — in de hand der ministers een wapen wierde, om deze al'oudgemeenten te doen dansen gelyk zy schuifelen, en van ieder communalen raed een verslaefd werktuig te maken, en als kiesknechten gebezigd te worden, waer door een onafhankelyk burger, aen alle soort van kniperyen en list kan opgeofferd worden. — wy vreezen sterk.

Garibaldi in Sicilien.

Er is niets verzekeend over den toestand van Garibaldi in Sicilien. De dagbladeren, die de stoutmoedige onderneming van den italiaenschen patriot, uit een doel van staetsparty, toejuichen of hekelen, regelen de nieuwstydingen zodanig dat zy ingevolge het element die hunne staetkunde beheerst, hem overal of uitsluitelyk doen overwinnen, of de nederlaeg krygen; doch de waarheid is noch in het eene kamp, noch in het ander: 'T zy klerikaal, 't zy liberaal! bedrog en logen is het orderwoord. De tydingen die men ons overmaekt uit Napels en Roomen, liegen! uit Londen en Turin, liegen... De byzondere briefwisselingen, telegrafieke berigten, officieele mededeelingen, liegen! en liegen vrywillig!

— En hoe anders, moet men den openbaren geest niet bezig houden? moet men niet, naer gelang, de fondsen doen dalen en ryzen? Moet men de verschillende partyen niet waerm houden? de kuiperyen verhelpen, de invloed handhaven, en door de wereld rond de logen regthouden die de steunpilaer is der grooten, en de waarheid muilbanden, die de hoop en de troost is der kleinen!

Maer hoe is het toch met Garibaldi, in die geyaervolle onderneming gelegen? Wie heeft die onderneming uit gedacht, berekend, bereidt, verholpen en verwezenlyk? en welk is het eenige en innige doel er van? Wie kent dit geheim en wie is die verborgen Magt, die den sleutel van dit bloedige raedsel in handen heeft?

Frankryk, Turyn en Londen: ieder van hen wascht zich ten besten mogelyk. De keizer protesteert tegen die onderneming, krachtens al wat eerlyk en treffelyk is; de koning Emmanuel slaet zich de borst, draeidt en keert zich; neemt alle wendingen aen en zoekt zyne verschooning in het gemakkelyk voorwentsel van: — Ik heb er niets van geweten. — en tot overmaat van bedrog de luipaerd voerd den Italiaensche leeuw op zynen rug het eiland binnen.

Kan men daer wys uit worden? Moet men zich niet afvragen, of de onderneming van den moedigen Italiaener, niet een lang voor op bereide strek is, waerin men hem wilt doen nedervallen? Geen wonder! — men heeft Bonaparte naer Egypte gezonden om er zich van te ontmaken — wie zal ons verzekeeren dat men den held der Italiaensche vryheid wilt bewaren? Zynen toestand in Sicilien, is dobbelzinnig; de stryd is ongelyk; hy moet overwinnaer, geheel en gansch en op korten tyd overwinnaer zyn of eenen volkomen nederlaeg te gemoet zien.

Veronderstellen wy dat gansch Sicilie aen de zon der vryheid ademe, en, dat het dictatorschap is ingerigt, wat zal alsdan den toestand zyn? De bevolking van Sicilien, zal voor de aenhechting met den Piemont stemmen; maer

Victor Emmanuel heeft tegen de onderneming geprotesteert, diensvolgens moet hy dien perel aen zyne kroon weigeren. Engeland zal er wel opluimen, alwaer het maer, als vergoeding voor Nizza en Savooijen, door Frankryk ingepalmd, maer zal de keizer het gedoogen? Intusschen blyft Garibaldi met het pak op den arm; de diplomatische onderhandelen zullen al meer en meer den pot, beginnen om te roeren; de tyd zal vervliegen, de terug werking komen, en hy die zoo groothartig, zoo belangloos en edelmoedig, zyn hart, zyne ziel, zynen geest aen den droom van een groot en vrye vaderland, zal geoffert hebben, kan in eenen ongelyken en beslissenden stryd, waer in hem niemand zal ter hulp komen, uit een geslagen, overwonnen en verdelgd worden.

De Nyverheidskring, houdt zich bezig met de herziening der werk-livrets. De belanghebbende zouden dienen te weten, waer in die herziening bestaat. Zal de *Journal de Gand*, — die niet de decreteur des krings, maer wel hunnen trompetter is — ons hier aengaende eenige inlichtingen mede deelen? Misschien zal hy het uitstellen tot dat die Heeren hun reuzenwerk hebben afgedaen; doch in afwachting, dat men dit geheim aen de verbaesde wereld verkondige, zullen wy het op ons nemen van in een volgend nummer, uit te leggen, wat voordeel er, uit een doel van menschen liefde, van wege deze gevoelige zielen, hy die herziening voor den werker te verhopien is.

Het *Werkverbond* aenvaardt alle mededeelingen van welken aard zy mogen wezen: aanklagten, reklamen, volksliederen, vertellingen, enz.; voor zoo veel wel te verstaen zy de welvoeglyheid niet te kort doen, geene persoonelyke strekking hebben en regtverdig zyn.

De personen die zich gewilligen ons eenige mededeelingen over te maken, zyn geboden die in te zenden, vracht vry by het adres voormeld aen het hoofd van het blad.

Het handteeken is niet vereischt, alleenlyk zal men ons in het ingezonde, de middel aenwyzen, om de waarheid van het geen men vooruit zet te kunnen onderzoeken.

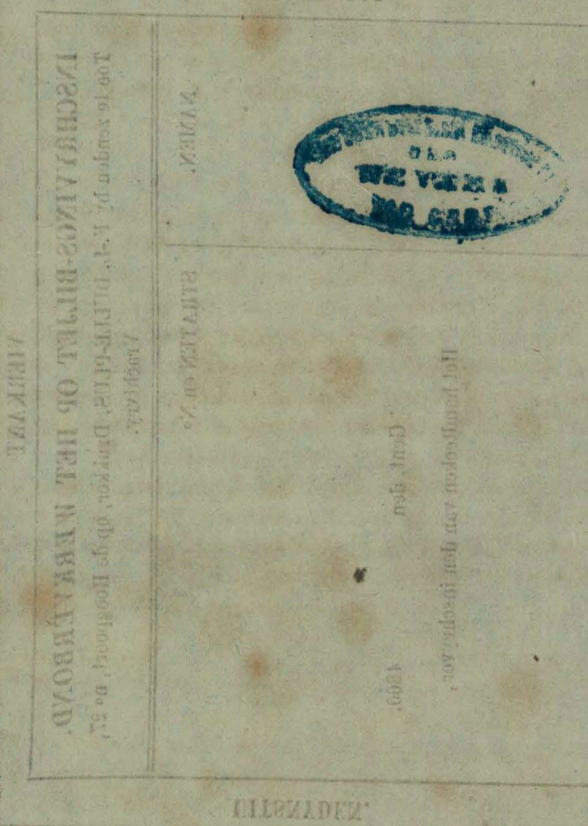
De Werklieden kunnen zich voor het redakteren van Artikelen, enz. adresseren aen het bureel dezes blad.

STADS NIEUWS.

Het muziek des woensdazs avonds op den kauter zal, zoo men verneemt, slechts om 8 uer en half eindigen.

De *Journal de Gand*, is daarom van verrukking opgewonden. Hy beloft aen de administratie der vereenigde muzikanten den voortreffelyken schat zynen genegenheid; want de werklieden «zegt hy, » zullen naer 14 uren arbeid eenige aengename oogenblikken kunnen doorbrengen. Welk eene liefde! welk eene teederheid! welk eene gemoedelyke oplettendheid, tot n allen, goede werkmenschen! Achter 14 ure zwoegen, eenen schoonen redowa is den helft van den kost «Moeder legt de kroet maer weg tot morgen, wy zingen voor den anderen helft «waer kunnen wy beter zyn.»

Jammer is het waerachtig dat den *Demo-Aristo* en bureaucratique journal, als het de kwestie geld den aerheid te doen betalen gelyk het behoort, en de onregtvaardigheden te bestryden waervan de werker maer al te veel het voorwerp

is, van wege sommige meesters, jammer is het dat hy zoo zeer aen die liefde en teederheid te kort blyft, waer aen zyn hart gloed op den kauter — Alle reden eene plaets « zegt hy » Het muziek van de gouden timbalen der verenigde Nyveraers spreekt aen mynen buik en niet aen myne ziel gelyk dit van de kauter, en als den buik er mede bemoeit is, 't is geen nieuws, de manier van zien veranderd.

Mon fils, dit la souris, ce doucet est un chat.

Qui sous son minois hypocrite,

Contre toute ta parenté

D'un malin vouloir est porté.

C'est sur nous qu'il fonde sa cuisine.

Garde toi, tant que tu vivras,

De juger des gens sur la mine.

Heden 3 juny, wordt de groote kermis van Drongen weer gevierd,

Donderdag daer op volgend, in de zelfde gemeente, peerden en vee-markt. Er zyn geld premien uit geloofd, voor de schoonste peerden, koeyen, ossen en zekken konynen enz.

De mededingers worden van 8 tot 9 1/2 ure s'morgends, in het sekretariaat ingeschreven.

De peerden en beesten t'verleden jaer bekroond, kunnen niet meer mededingen.

Door het toedoen van Burgemeester en schepenen, zal het muziek der verenigde kunstenaers, thans alle zondagen om zes uren, in den hof op de glacis van het fort buiten de kortryksche poort, een avond concert geven. — Men zegt: dat het by abonnement zal wezen; wy vragen, dat eene logen zy.

Een stoomboot van Rotterdam naer Zwolle snellende is op den Moerdyk met man en muis vergaen.

Verder nieuws zegt: dat van 80 passagiers 76 het leven verloren hebben.

Sedert 1852 dat de franschen kriften zyn geworden, eten zy niet anders meer als huisslekken. Te Parys alleen verbruikt men van dit goedje honderd duizend dozynen daegs: gy ziet: achteruitgaen en kruipen, er is geene konkurentie meer mogelyk.

BURGERSTAND DER STAD GENT.

Huwelyken.

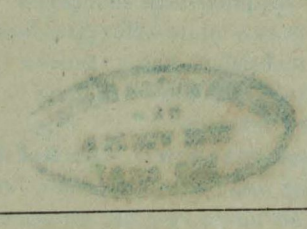
Van den 28 mei tot den 1 Juny.

Gustave Drosbeke, 27 jaren, deurwaerder, Twalfkamerstraet, met Maria Peeters, 21 j., z. b., St. Salvatorstraet. — Emile van Hoecke, 25 j., bouwkundigen, Theresianestr., met Florence Peeters, 24 j., z. b., St. Salvatorstraet. — Jan Lamens, 41 j., kunstschilder, Plottersgracht, met Maria Willems

BERIGT.

De Lieden die zich op het **WERKVERBOND** willen laten Inschryven, zyn verzocht het Inschryvings-Biljet in order geplaetst met het vierkant tuschen de lynen uit te snyden, om in omslag (enveloppe) aen het behelzende adres in te zenden. — klaer en leesbaer ingevuld en onderteekend.

TUSSEN DIT

	
NAMEN.	
STRAATEN en No	
Gent, den 1860.	
Het handteeken van den inschryver,	
UITSNYDEN.	

24 j., schoolmeesteres, nieuwe Theresianestraet. — Pieter Steyaert, 55 j., metser, Evergem, met Clemencia Meuris, 29 j., z. b. Roode-Torenstraet. — Domien Hageman, 26 j., fabriekw., Kerkstr., met Maria D'hanes, 25 j., Rasphuisstr. — Jodoocus Van Gend, 24 j., fabriekw., Abeelstraet, met Sophia Inghels, 20 j., fabriekw. Druifstege. — Benjamin Sackx, 52 j., dienstk., Kouter, met Virginia Gysen, 51 j., dienstmeid, Kuiperstraet. — August De Sutter, 25 j., kleermaker, Huidvetterken, met Maria De Meyer, 21 j., strykster. Pelicaenstraet. — Jan de Sloover, 50 j., metser, Kalkstraet met Elisabeth Cnudde, 52 j., fabriekw., Kalkstraet. — Leo De Vos, 26 j., fabriekw., Groendreve met Francieska Vanderheyden, 54 j., dienstmeid, Brusselsche steenweg. — Pieter De Wispelaere, 50 j., wever, Kerkstraet met Blondine D'haenens, 22 j., weefster, Elysesche velden. — Karel Casteels, 29 j., yzerdraaijer, Sassepoort met Joanna D'hondt, 19 j., zonder beroep, Sassepoort. — Eduard Van Lierde, 28 j., fabriekw., Belgradestraet, met Rosalie Meuleman, 56 j., dienstmeid, Bennege. — August Arcus, 29 j., metser, Lederberg met Marie D'hane, 24 j., fabriekw., Ryckelaerestraet.

Geborten van den 28 Mei tot den 1 Juny.

Mannelyk geslacht . . . 59) Totaal 79.

Vrouwelyk geslacht . . . 40)

Sterfgevallen van den 28 Mei tot den 1 Juny.

Jooris Herman, 24 j., mecanicien, Graef van Vlaenderenstraet. — Franciska Van Mossevelde, wed. Baize, 65 j., Koornbloemstraet. — Sophia De Rycke, 54 j., kleerm., Baesteeg. — Jan Van Hoorde, 66 j., zonder bed., Brugschepoort. — Augustinus Despay, 21 j., wever, Kerkstraet. — Karel Loosfeldt, 74 j., koophandelaer, Veldstraet. — Joanne Van Hecke, 75 j., begyne, gr. Begynhof. — Jan Van Rinsveldt, 87 j., herbergier, Akker-gemst. — Felix Taminiau, 62 j., z. b., Burgstraet. — Leopold Van Doorselaere, 21 j., landb., Kerkstr. — Gustaf Mairie, 16 j., zond. ber., Annonciadestraet. — Pauline D'haese, 51 j., id. St. Amand. — Marie Verdurm, 64 j., begyne, groot Begynhof. — Rosalie De Rop, 15 j., zonder beroep, Veerstraet. — Karel Traetsaert, 28 j., vleeschhouwer, Coupure. — Katharina De Ridder, 46 j., wed. Vandenbosch, Byloke. — Antonius Geers, 56 j., daglooner, Wellinkstraet. — Michiel Van Belle, 55 j., dagl., Sterrestraet. — Jan Gesquiere, 55 j., meester kleermaker, St-Pieters-nieuwstraet. — Pauline Vandenberghie, 29 j., z. b., Tichelrye. — Constantinus Dedoncker, 66 j., wasscher, Nieuwland. — Franciska Bauwens, 75 j., w. Castis, Onderbergen. — Maria Maes, 52 j., h. Ego, klein Turkye. — Jacoba D'hont, 77 j., wed. De Coster, St. Antoniuskaei. — Hypolyte Hage, 48 j., drukker, Violettestraet. — 21 kinders onder de 8 jaren.

MERKTEN.

REGERING VAN GENT.

Middenprys der granen op de Gentsche Merkten.

Per hektoliter.	25 mei.	1 juny
Witte tarwe	22 — a 23 —	22 65 a —
Rode id.	— — a —	22 84 a —
Rogge	16 17 a —	16 55 a —
Geerst	14 50 a 15 —	24 09 a —
Boekweit	15 50 a 16 50	17 — a —
Haver	11 12 a —	11 10 a —
Aerdappelen, 100 k.	9 50 a —	10 — a —
Boter, per kilo.	1 80 a —	1 90 a —
Eijeren, de 26	1 12 a —	1 18 a —

BROODZETTING.

Van den 1° om in te gaen den 3 juny.

Intra Muros.

1 Kilo brood enkel tarwe gebuild.	fr. 0 58
1 Kilo brood enkel tarwe ongebuild.	» 0 51
1 Kilo rogge.	» 0 24

Extra Muros.

1 Kilo brood enkel tarwe gebuild.	fr. 0 57
1 Kilo brood enkel tarwe ongebuild.	» 0 50
1 Kilo rogge.	» 0 20

KORTRYK.

Per hektoliter.	21 mei.	28 mei.
Witte tarwe	25 — a 25 16	22 10 a —
Rode tarwe	20 50 a 20 66	20 52 a —
Rogge	14 — a 15 66	14 98 a —
Haver	10 — a 11 52	9 44 a —
Boter per 1/2 kilo	1 08 a 1 56	1 08 a 1 56
Eijeren per 25	1 26 a 1 56	1 50 a 1 56
Aerdappels 100 kil.	11 50 a 12 —	12 — a 13 —
Koolzaedolie 105 kil.	52 — a 52 40	52 10 a 53 —
Lynolie, de 105 kil.	41 10 a 41 40	41 15 a 41 —
Koolzaed, per hekt.	— — a —	26 50 a 50 —
Lynzaed	— — a —	24 — a —
Koolzaedkoek, 100 kil.	— — a —	16 50 a —
Lynkoeken	— — a —	— — a —

DENDERMONDE.

	21 mei.	28 mei.
Lynolie p. 157 l. fr.	89 79 a 90 70	89 80 a —
Koolzaedolie	— — a —	96 43 a —
Kempolie	— — a —	95 42 a —
Lynkoek, 1215 kil.	285 97 a 272 11	— — a —
Koolzaedkoeken	— — a —	— — a —
Kempkoeken	— — a —	— — a —

Lynzaed, p. hekt.	20 85 a	25 58	67 55 a	—
Koolzaed	— — a	— —	80 59 a	—
Kempzaed	— — a	— —	— — a	—
Geerst	— — a	— —	14 44 a	—
Haver	125 80 a	— —	48 00 a	—
Vreemde tarwe 80 kil.	00 00 a	— —	— — a	—
id. rogge 70 kil.	— — a	— —	— — a	—
Inl. Tarwe 150 l.	26 75 a	29 47	22 75 a	—
Inl. rogge 150 l.	20 85 a	21 77	17 — a	—

EECLOO.

Per hektoliter.	24 mei.	31 mei.
Witte tarwe fr.	21 — a —	21 20 a —
Idem nieuwe	— — a —	— — a —
Rode tarwe	24 86 a	25 59 a —
Idem nieuwe	— — a —	— — a —
Rogge	16 — a —	16 — a —
Idem nieuwe	— — a —	— — a —
Boekweit	17 50 a —	17 50 a —
Haver	8 40 a —	9 22 a —
Geerst	14 80 a —	14 80 a —
Idem nieuwe	— — a —	— — a —
Paardeboonen	16 25 a —	16 62 a —
Aerdappelen nieuwe	9 50 a —	9 — a —
Boter de kilo.	1 80 a —	1 90 a —
Eijeren de 25	1 12 a —	1 18 a —
Lynzaed	— — a —	24 75 a —
Koolzaed	— — a —	— — a —
Konynen, per stnk.	1 20 a —	1 12 a —
Verkens, per hoofd.	15 — a 65 —	15 — a 65 —
Jonge Verkens.	6 — a 12 —	6 — a 12 —
Hoornvee	156 — a —	160 — a —

TEN VOORDEELE VAN BEHOEFTEIGE HUISGEZINNEN.

GROOTE TOMBOLA

MET PREMIE.

Ingerigt door den kring

ZONDER NAEM, NIET ZONDER HERT,

150 Pryzen

Van eenen buitengewoonen rykdom en pracht. Onafhankelyk dezer Pryzen, bestaan er nog 4000 Premien.

De personen die vyf aktien hebben, hetzy deze in eens of in verschillende keeren zyn genomen, bekomen in verwisseling van vyf coupons (aen de aktien gevoegd) een bulletyn die seffen eene premie geeft, ongeminderd de kansen die de aktien blyven behouden tot de algemeene trekking van den Tombola. Onder deze premien zyn een aental merkwaardige voorwerpen.

Prys per Aktie 1 Frank.

De Tentoonstelling is open alle dagen der week.

Des Zon- Maen- en Vrydags van 10 ure des morgens tot 1 uer nanoen en van 3 tot 8 ure.

Andere dagen der week van 3 tot 8 ure.

WEVERS-MESTDAG.

Dynsdag aenstaenden, 5 juny, ter gelegenheid van **Wevers-Mestdag**, zal er in de Herberg ST. JACOBS, op den Kleinen Botermarkt, een schoonen **VOLKSBAL** plaets hebben, om 6 ure des avonds.

De Leden der Wevers-Maetschappy, moeten voorzien zyn van hunne kaart. Elk zegge het voort.

MEN VRAEGT

Eenen Directeur voor Katoenfabriek. — Aen het Bureel dezes blad, onder letter XB. Zich te adresseren.

BERIGT.

Men laet weten dat er gedurende den zomer in de herberg de **Zwaen**, buiten de Kortrykschepoort, alle zondagen goede waffelen, beefsteaken en hesp zal te bekomen zyn.

Krulbol-Kampstryd.

Op Zondag 3 Juny 1860, in den estaminet het **Vlaemsch Hoofd**, Dampoortstraet.

Eerste Prys, eene schoone Hespe, wegende 7 1/2 kil.

Tweede prys, " " 5 kil.

Inleg 1 fr. per peloton van 4 mannen.

Men zal inschryven tot 2 ure namiddag, om ten 3 ure te beginnen.

VAN LOO, Opsteller. — F.-L. DULLE-PLUS, Drukk. Hoogpoort, 27